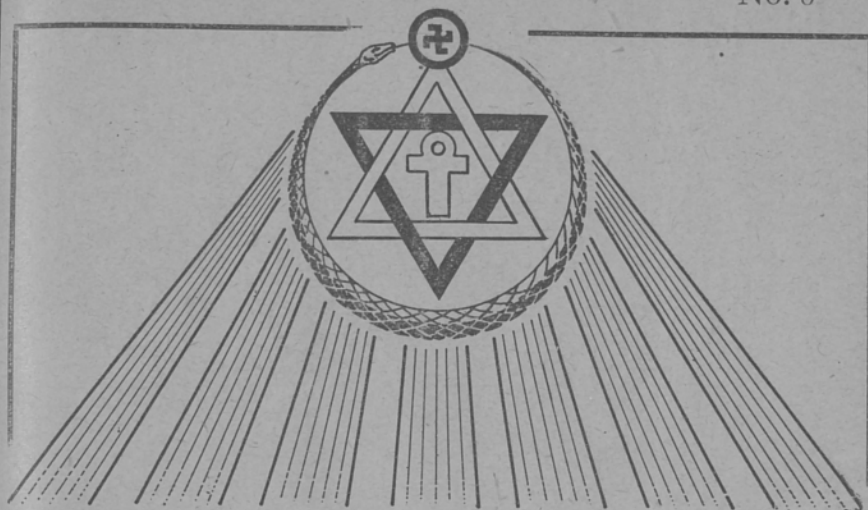

Vol. 2

No. 8

TEOSOFIAN VALO

ELOKUU 1914 AUGUST

CLEVELAND --- OHIO

TEOSOFIAN VALO

Suomalainen teosofinen kuukausilehti Amerikas-
sa, ilmestyy jokaisen kuun puolivälissä vähintään 20 si-
vuisena Clevelandissa, O. Amerikan Suomalaisen Teoso-
fisen Kustannusliikkeen kustannuksella.

Toimittaja: Emil Kaarna.

Teosofian Valon tehtävänä on olla yhdyssiteenä-
teosofisesti ajattelevien suomalaisten välillä, sekä teh-
dä teosofian levitystyötä Amerikassa. Tässä lehdessä ju-
laistuista kirjoituksista vastaa kukin kirjottaja itse,
alle kirjottamattomista toimitus. Tilaushinta on 75 s.
vuodelta ja 40 s. puolelta vuodelta.

Tilaukset, maksu-osoitukset sekä muu kirjevaihto
on tehtävä osoitteella,

TEOSOFIAN VALO

33 PHILLIPS ST.

EAST CLEVELAND, O.

LIGHT of THEOSOPHY

(A Finnish Theosophical monthly)

Publish Finnish-American Theosophical
Publishing Co. at 33 Phillips St., East Cleveland, O.

Subscription price 75 cents for one year

„ „ 40 „ „ six months

S i s ä l t ö:

Toimittajalta	siv. 141. 159
Vastaavatko nykyiset Jumala.	
nimet tarkotustaan	„ 143
Ihanteet	„ 146
Koeta!	„ 147
Tasapaino	„ 149
Mitä on elämä?	„ 151
Teosofian ensimmäiset prinssiipit	„ 153
Auringon vaikutus.	„ 153

KIRJALLINEN UUTUUS

Kustannuksellamme ilmestyy

ASTROLOGIAN OPAS

Kirj. EMIL KAARNA.

Kirja on helppotajuinen esitys astrologian käytännöllisestä puolesta ja antaa se perinpohjaiset ohjeet *horoskoopin laskemiseen* sekä *selittämiseen*. Sen avulla voi ken hyvänsä ottaa itse selvän mitä tähtpiljä on hänelle sanomista.

Suomen kielellä ei tähän asti ollut tilaisuutta tämän maailman vanhimman tieteen käytännölliseen tutkimiseen. ASTROLOGIAN OPAS on nyt poistanut tämän esteen tarjoten tilaisuuden koko aineen käsittelemiseen suomenkielellä.

ASTROLOGIAN OPAS valmistuu syyskuun alkupäivinä. Ennakko tilauksia otetaan vastaan ja lähetetään kirja tilaajille heti sen valmistuttua.

Kirjan hinta paperikansissa on 50 sent. sid. 85 senttiä.

Tilataan osotteella:

TEOSOFIAN VALO
33 PHILLIPS ST.,
EAST CLEVELAND, O.

AMERIKAN SUOMALAINEN TEOSOFINEN
KUSTANNUSLIIKE.

HUOMATTAVIA KIRJOJA!

Seuraavat kirjat kirjakaupassamme ovat erikoisesti vasta alkajille, jotka tahtovat tutustua teosofiaan perinpohjaisesti:

Valoa kohti, kirj. Pekka Ervast. Hinta 35 sent. sid. 75 sent.

Teosofia ja Teosofinen Seura, Hinta 10 sent.

Kuoleman jälkeinen elämä ja miten teosofian sen paljastaa, Hinta 20 sent. sid. 35 sent.

Ihminen ja hänen ruumiinsa, 40s. sid. 70s.

Jälleensyntyminen, 30 sent. sid. 50 sent.

Karma, 30 sent. sid. 50 sent.

Kristinusko ja teosofia:

Ervast, Pekka. Mitä on Kristinusko? 25 sent.

Besant, Annie. Kristinuskon salainen puoli, 70 s. sid. 1.10 sent.

V. H. V. Kristinuskon alkuperäinen oppi elämästä ja kuolemasta, 55 sent. sid. 85 sent.

Teosofia ja salatiede:

Leadbeater, C.W. Astraalitaso, sen näkymöt, asukkaat ja ilmiöt, 40 sent. sid. 70 sent.

Steiner, Rudolf. Kuinka saavutetaan tietoja korkeammista maailmoista, 70 sent. sid. 1,10 s.

Teosofisia helmiä:

Blavatsky, H. P. Hiljaisuuden ääni, 15 s. sid. 30s.

Alcyone, Mestarin jalkojen juuressa, 30s. sid. 55s.

Besant, Annie. Sydämen oppi, 15 sent. sid. 40 s.

Romaneja ja kertomuksia:

Zanoni, Yli ihmisen tarina. Erinomainen! \$ 1.00 sid. 1.30 sent.

Valkoisen lotuskukan tarina, 45 sent. sid. 75 sent.

Kristus ja Buddha, 30 sent. sid. 50 sent.

Hintaluettelo lähetetään pyydettyessä!

Tilataan osoitteella: Teosofian Valo

33 Phillips St., East Cleveland, O

TEOSOFIAN VALO

SUOMALAINEN TEOSOFINEN
KUUKAUSILEHTI AMERIKASSA

No. 8 Elokuu 1914 August Vol. 2

Entered as second-class matter April 15, 1914 at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of
March 3, 1879.

TOIMITTAJALTA.

Tuollaisten suurten, järkyttävien tapausten edessä kuin nykyinen Europan sota, herää jokaisessa ihmismielessä kysymys, „mitä varten? Onko voittamaton elämän laki että ihmisten täytyy ainaisesti käydä sotaa veljiään vastaan, vai löytyykö joku keino mikä voisi lopettaa tuon ihmiskunnan hirvittävän vihollisen, sodan?

Tällaisten suurten kysymysten edessä seisovat ihmiset nytkin, sillä he näkevät kaikki ulkonaiset keinot yleisen rauhan pysyttämiseksi, pettävän, ja sotien tulevan yksi toistaan pelottavimmaksi, uusien ja yhä uusien keksintöjen kautta.

Ne ihmiset jotka ovat tottuneet suurimpien

kysymysten edessä kääntymään teosofian puoleen, saavat siltä vastauksen tähänkin, joka järjen ja sydämen tyydyttää.

Meikälaisistä kukaan ei kuitenkaan voi esiintyä teosofisena auktoriteettinä, tässä enempää kuin muissakaan asioissa, mutta jokainen voi sanoa sen mitä teosofia on hänelle opettanut kustakin asiasta. Yksi asia lienee kuitenkin varma tähän kysymykseen näden, ja se on että ihmiskunnan täytyy kasvaa henkisessä elämänymmärryksessä ennenkuin maailman rauha on taattu. Materialismi ei sitä kykene tekemään. Sen keinot aina pettävät sillä ne kohdistuvat yksinomaan ulkonaisen elämän järjestämiseen. Henkisempi elämänymmärrys sitä vastoin kasvattaa kunkin yksilön näkemään jokaisessa ihmisessä oman veljensä—vielä enämpi oman itsensä.

Mutta missä on sodan syy?

Me olemme taipuvaiset syyttämään niitä henkilöitä jotka näennäisesti ovat olleet sodan aiheuttajina, ja mahdollisesti ovatkin syyssä sen puhkeamiseen fyysisellä tasolla, mutta syyt ovat syvemällä. Kansat ovat suuria yksilöitä. Jos koitamme ymmärtää psykologiselta kannalta „sodan“ syytä kahden naapuruksen välillä, huomaamme että usein se asia mikä riidan aiheuttaa ei ole minkään arvoinen, eikä tavallisissa oloissa olisi synnyttänyt riitaa ensinkään, mutta molemmat naapurukset olivat jo pitemmän aikaa ärsyttäneet tunneruumistansa monilla pikku asioilla ja siten kyllästyttäneet sen niin että pieni, näennäisesti mitätön asia sai sen kuohahtamaan hillittömään vihaan.

(jatkoa sivulla 159.)

VASTAAVATKO NYKYISET "JUMALA" NIMET TARKOTUSTAAN.

äytyy heti vastata kieltävästi tähän kysymykseen. Suomalaisen „jumala”-sanan syntyperä tunnetaan. Vieläkin on kielessämme useampia sanamuunnoksia, joista se johtuu. Pohjanmaalla sanotaan paikottain, että ukkonen “jumajaa”. Kirjakieli käyttää “jymisee” ja “jyrisee” sanoja. Mutta tuo pohjanmaalainen paikottainen “jumajaa”-sana on “jumala”-sanan todellinen juuri.

Vanhat “Väinämöisen aikaiset” suomalaiset sanoivat “jumajaa” siitä räikeästä melusta, joka kuului pilvistä, kun nämä olivat positiivisella ja negatiivisella sähköllä kuormitettuina. Koska “la” on suomenkielessä päätte joka osottaa paljoutta, vertaa (“koivula,” s. o. paikka, jossa on paljon koivuja, “mäntylä” jossa on runsaasti mäntyjä) niin merkitsee “jumala” paikkaa, jossa runsaasti “jumajaa,” s. o. jymisee, jyrisee ja paukkuu kuten ukkosilmalla pilvissä tapahtuu.

Tämän alkuperäisen lähteensä ja syntynsä kannalta on suomalaisen “jumala”-sana siis todellakin pikkumainen. “Jumaluusoppi tahtoo meidän pitämään kaikkivoipana, kaikkeuden hallitsijana, kaikkietävänä ja kaikkiällä läsnä olevana elämänä tuollaista jymistäjää; mikä nykyään tiedetään sähkön vaikutukseksi. Yhtä hyvin “jumala” on raitiotievaunujen “kaikkivaltias isä,” koska “jumajava” sähkö kulettaa niitä.

Minä en, sivumennen sanoen, voi tosissani

käyttää "jumala-" sanaa vaan sanon joko "ikielämä," "ehdoton olemus," "henkimaailma" y.m.

Tietysti sähkön pilvissä pitävä "jumajava" äänikin kuuluu ehdottoman elämän lukemattomiin ilmennyksiin, mutta ajattelijan ei kannata käyttää tästä elämästä sanaa, joka on syntynyt fyysisestä "jumajavasta" ilmiöstä.

Englanninkielessä, saksassa ja ruotsissa on "jumala" niin sanoakseni astetta ylempänä. "God," "Gott" ja "gud" johtuvat "good-" "gut-" ja "god-" sanoista, jotka merkitsevät "hyvä." Nuo nimitykset ovat "astetta ylempänä" siinä suhteessa, että muinaiset germanilaiskansat nimittivät kuvittelemaansa "yliolentoa" *hyväksi*. Ne olivat sielu- eli astraalielämän kannalla. Mutta kovin heikko on tuokin nimitys, koska toisen ihmisen "hyvä" on tavallisesti toisen "paha."

Toinen kansa kiittää "jumalaansa" toisen voitettuaan. "God has given us victory", sanovat enlantilaiset kukistettuaan jonkun pienemmän kansan. Heidän "godinsa" on siis *heille* "hyvä." Mutta voitettu kansa lohduttautuu siten, että sanoo oman "jumalansa" yhtä hyvin tarkottavan sen parasta tappiolla.

* "Hyvä" käsityksen kannalta syntynyt "yliolento" himon maaperästä lähtenyt.

Vanhojen roomalaisten kaikki eri luokkaiset jumalat sisältävä korkein olento oli "deus," sama, mikä kreikkalaisten "zeys." Nämä sanat johtuvat nähtävästi sanskritin kielisestä "deva-" sanasta. Mutta aistillinen olento oli "devakin" vanhojen Intian kansojenkin jokapäiväihmisistä, koska voi-

tiin esim. sanoa "devo vadati," s. o. deva—"jumala"—"puhuu." ("Devan" "va" lopputavu muuttuu "vo":ksi "vadati-"sanan "va" in edellä.)

Vanhojen israelilaisten "sotajoukkojen herra" "Jehovah" eli "Johveh" on yhtä astraalinen synnyltään. Sillä tarkotettiin "voiman liikkeellepanijaa," voiman, joka sotaisen kansan tajunnassa oli kukistava, vihollisia hävittävä. Alkuperäiset kerakkeet J H V H olivat salaisoppineitten merkikieltä, jonka takana oli "syntymän ja kuoleman salaisuus," mutta raaka kansa "täydensi" nämä kerakkeet oman himoluontonsa mukaan.

Venäläinen "bog" luetaan "boh" on alkuaan ollut jokin astraalinen olija.

Ainoa verrattain suuremmoinen "yliolento-" käsitys oli vanhoilla kreikkalaisilla. Nykyisessäkin kreikassa merkitsee "logos" "järki." Mutta "logos" ei tarkottanut personallista eikä edes yksilöllistä järkeä vaan kaikkiallista, eristämätöntä suunnittelu- ja järjestysviisautta.

Vanhojen kreikkalaisten "logos" oli siis sama huimaavan korkea tajunnan aate, mikä uudessa testamentissa esiintyy "pyhänä henkenä."

Sentähden teosofinen kirjailija voi parhaalla omallatunnolla käyttää "logos-" sanaa henkimaailman ja eri aurinkokuntien suurista hallitsijoista.

Minä puolestani sanoisin, että erikieliset teosofiset kirjailijat vaihtaisivat "jumalansa" "godinsa," „Gottinsa," „gudinsa," „dieunsa," „dionsa," „dioksensa" j. n. e. „logokseen," koska se suunnilleen vastaa sitä aatetta, mitä „korkeimmalla olemuksella" tarkotetaan.

„Logos“ on jokseenkin tyhjentävä sana aina „ehdottomaan olemukseen“ asti. Sen „portailla“ vaikenee kaikki ihmisellinen kieli ja lakkaa pyhässä nöyryydessä kaikesta erittelevästä ajatustyöstä. Sen edessä ovat korkeimmatkin logokset ja itse henkimaailmakin „tuhka ja tomu.“

Veikko Palomaa.

IHANTEET.

Ulkopuolisen elämän olosuhteet ja järjestys siinä, riippuu pääasiassa niistä ihanteista jotka elämän näyttämöllä kulloinkin ovat innostamassa ja ohjaamassa ihmisiä työhön ja toimintaan. Matalat ihanteet, kuten toisten kustannuksella pyrkiminen aineellisen omaisuuden omistamiseen, ulkopuolisen elämän mukavuuksiin ja nautintoihin, johtavat epäsopuiseen, riitaiseen, orjuuttavaan, sotkuiseen ja katkeraan elämän järjestykseen ja olosuhteihin fyysillisellä elämän tasolla jossa kärsimys ja tuska näyttelee suurinta osaa. Korkeat ihanteet, kuten pyrkiminen omin voiminemme sekä taloudelliseen että henkiseen muista riippumattomuuteen, pyrkiminen rakastamaan lähimmäisiämme ja katselemaan heitä myötä tunnolla, kunnioittamaan korkeinta johtajaa ja hänen elämänsä ja pyrkimällä tietoon elämän Jumalallisesta järjestyksestä j.n.e. voisivat ulkopuolisessa elämässä ylläpitää sopusointua jossa terveys, iloisuus, tyytyväisyys ja yleinen hyvin vointi vallitsisi. Nykyinen riitainen, epäsopuinen ja ankara taloudellinen

ulkopuolisen elämän järjestys johtuu siitä, että sitä johtavat ihanteet ovat liian matalalla, liian kaukana puhtaista, korkeista Jumalallisista elämän ihanteista jotka ovat joutuneet melkein unhoon nykyisen elämän näyttämöltä. Huolimatta viime aikoina tehdyistä lukemattomista keksinnöistä joiden avulla luonnon voimia on taivutettu palvelemaan ulkopuolisen elämämme tarpeita, väijyy sittenkin ovellamme taloudelliset huolet uhkaavina. Pyrkikäämme siis jalostamaan ihanteitamme, ajatukssissamme ja tunteissamme koska niissä on se voima, joka muodostaa sekä sisäisen että ulkopuolisen elämämme olosuhteet.

F. W.

KOETA!

oletko milloinkaan kuvitellut olevasi aurinkona ystäviesi keskellä? Et! Niin etpä tietysti, ethän sinä tahdo olla ylempanä muita. Kuinka olisitkaan niin itsekäs, että tahtoisit itsesi asettaa loistavaan asemaan yläpuolelle veljiäsi—edes mielikuvituksissasi! Mutta koetappas sittenkin. Kuvittele olevasi, ehkä se ei niin paha olisikaan. Älä sano olevasi, mutta *koeta olla*. Ajattele mitä aurinko on, mitä se tekee. Se loistaa, loistaa milloinkaan lakkaamatta—silloinkin kuin emme sitä näe, kuin maanpiirin synkät pilvet peittävät. Se loistaa silloinkin. Se jakaa omaa ihmeellistä elämänsä kaikkialle, kaikille.

Koetapas ystäväni jäljitellä aurinkoa. Koeta

olla aurinkona perheesi tai ystäväiesi keskellä. Koeta jakaa omaa elämääsi niille jotka ovat ympärilläsi. Koeta antaa osa omasta hyvästäsi, omasta mukavuudestasi, niille joiden kanssa joudut tekemisiin. “Mikä on minun elämäni että voisin sitä jakaa toisille? Kuka huolisi minun lahjoistani,“ sanot sinä. Alä tarjoa sitä kenellekään, mutta *anna*. Anna ihmisten tietämättä. Alä välitä—niin kuin ei aurinkokaan välitä—mitä ne sanovat jotka hänen elämänsä nauttivat, anna vaan, niinkun aurinkokin antaa.

“Mutta kuinka voisin antaa oman olemukse-
ni, tai osan siitä toisille?“ Ajattele mikä on sinun tosiolemuksesi. Eikö se ole *rakastaa* lähimmäistäsi. Eikö sinun todellinen Itsesi ole *rakkaus*? Sinähän olet tuntenut katumuksen tunnetta, loukattuasi veljeäsi. Se tunne on noussut pohjimasta sydämestäsi. Tosiolemuksestasi.

Siis koeta olla aurinko antamalla rakkautesi loistaa toisiin. Alä pelkää että itse köyhtyisit siitä uhrauksesta. Ei aurinkokaan vähene. Koeta antaa rakkautesi loistaa, silloinkin kuin veljesi ilmapiirin peittää vihan tahi surun tummat pilvet. Aurinko loistaa aina, vaikka sen säteet eivät pääsikään maahan pimeimpien pilvien läpi. Ne ovat kuitenkin siellä takana, valmiina käyttämään hyväkseen pienemmänkin pilven raon.

“Ja mitä jos koetan?“ kysyt sinä. Huomaat vain että omat “pilvesi” ovat haihtuneet olemattomiin. Sinua eivät enää vaivaa surun, huolten eikä loukatun mielen kalvavat tunteet. Tulet huomaamaan että niitä ei todellisesti ollut olemas-

sakaan. Että ne olivat vaan oman mielikuvitustesi luomuksia. Sinä löydät todellisen *Itsesi*. Ja kun sen löydät, on kaikki löydetty. Sillä se on kaikki, ja kuitenkin se on sinun Sinä Itse. ELKA.

TASAPAINO.

Kun ihmisen tunneruumis on herkästi värähtelevä niin ei hartainkaan totuudentsiä voi ryntäämällä saavuttaa täydellistä olemisen tasapainoa. Kauan ja vaivaloista työtä on tehtävä jos mielimme saavuttaa päämäärämme. Melkeen kaikki ihmiset ovat hyviä tavallisessa olossa, mutta kun asema vaihtuu loppuu samalla ihmisyyskin ja tasapaino menetetään.

Aikamme teosofinen kirjallisuus antanee parhaimmat ohjeet itsemme kohottamiseen jokapäiväisyyden yläpuolelle. Se näet opettaa että ajatuksesta on kaikki alkava: mietiskelyllä, lukemalla ja tutkimalla suurten viisasten opetuksia, laajenee meidän henkinen näköpiirimme. Ja kun kohtaamme elämässä sattuvat vaikeudet on niitten yli tie viitottettu jota myöten riennämme eteenpäin.

Vaikkakaan täydellistä tasapainoa ja rauhaa ei kukaan voi saavuttaa muutoin kuin omaperäisen kokemuksen ja kärsimyksen kautta, niin on valmistuksesta suhteellisesti sama hyöty kuin edeltäpäin sen maan kielen opettelemisesta jonne aijomme matkustaa. Elämän kiirastuli on vihdoin se sulatusuuni jossa kaikki kuolevainen poltetaan pois, jotta kuolematon eläisi ja rauha saavutettaisiin.

Ihminen voi joko joututtaa tai ajaksi ehkäistä uhrautumisensa suuren päivän koittoa. Hän näet voi vetäytyä syrjään velvollisuuksiensa tieltä, kuolettamalla omantuntonsa äänen ja niinmuodoin säilyä „kunniallisena ihmisenä” — mutta onni pakenee.

Ystäväni, oletko koskaan elämässäsi niin menetellyt? Oletko koskaan velvollisuuksiesi tieltä poistunut lähestyvän vaaran uhatessa? Jos niin on käynyt, olitko silloin sopusoinnussa omantuntosi — Jumalasi — kansa? Luuletko voitavasi lähettä sitä pyhyyttä „jonka kasvojen edessä maa ja taivas pakeni?”

Tiedätkö, että sinunkin täytyy kerran tulla „ihmisenpojaksi jolla ei ole mihin hän päänsä kallistaa,” ja sen kautta saavuttaa voitto joka on voitattamaton.

„Mutta maailma on läpeensä paha,” sanonet sinä, „ja siksi on siinä vaikea pysyä maltillisena.“ Vaikkapa niinkin, mutta voitko sinä alati seurata sitä hidasta joukkoa ja viettää elämäsi turhassa leikissä sen kanssa. Sinun tehtäväsi on tulla mieheksi ja osottaa tietä harhaileville veljillesi. Ja edelleen, koska kerran tiedämme ettei meitä mikään muu auta eteenpäin edistyksen tiellä kuin omat persoonalliset ponnistuksemme, ja että se taival on meidän kuljettava jollei tänään niin huomenna, jollei vapaehtoisesti niin pakollisesti. Ja pakollinen kuorma on raskas, jota kuitenkin kantaa melkeimpä kaikki ihmislapset, josta tieton vapauttamana olet sinä itsesi pelastava — mutta silloin on myöskin tasapaino saavutettu.

A. K.

MITÄ ON ELÄMÄ?

Elämä ei ole ainoastaan työn tekoa ravinnon, asunnon, vaatteiden, valon, lämmön y. m. ulkopuolisen ruumiimme tarpeiden hankkimista varten, vaan on sillä muutakin, suurempaa ja korkeampaa merkitystä. Tässä korkeammassa merkityksessä on elämä koulu, jossa opettajana on tuska ja kärsimys ja ylijohtajana puhdas ja korkea Rakkaus, Viisaus ja Voima joita Jumalaksi kutsumme. Maapallollamme asuu suunnaton joukko sieluja, eri kaukana tästä korkeimmasta johtajasta, toiset lähempänä ja toiset kauempana. Elämän tarkoitus on näiden sielujen kehittäminen ja kasvattaminen lähemmäksi Jumalaa, josta elämän koulumestari „kärsimys” huolta pitää läheisemmin. Tasapainoa ja järjestystä elämässä ylläpitää ylijohtajan suunnittelemat ja asettamat lait, jotka toimivat maailman alusta sen loppuun asti muuttumattomina. Ihmisen osa tässä elämässä on toimia, elää, olla, kasvaa ja kehittyä vapaana muuten, paitsi Jumalan tahtoa, joka on hänen lakinsa, täytyy hänen noudattaa ja täyttää. Jos ihminen ei osaa, tai itsetietoisesti ei tahdo alistua tätä korkeimman tahtoa noudattamaan, on hän, Jumalan elämään asettaman koulumestarin, „kärsimyksen” opettavana, kasvatettavana ja johdettavana siksi, kunnes oppii ja mielellään tahtoo noudattaa pyhiä lakeja. Sikäli kun ihminen oppii tuntemaan Jumalan tahdon ja järjestää oman elämänsä sen mukaiseksi,

lähestyy hän korkeinta elämän ihannetta, joka on rakkaudessa ja viisaudessa, ja tästä johtuvassa voimassa ja onnellisuudessa elämistä. Tässä elämän ydin, jonka yksityiskohtainen ja laajempi tutkiminen ja itsellensä selvittäminen sekä varmentaminen on kunkin ihmisen korkein elämän tehtävä ja tarkoitus. Tie tähän korkeimpaan ihanteeseen ja sen itsessään toteuttamiseen on ahdas, kivinen ja kaita, täynnä hirveitä ja suunnattomilta näyttäviä vaaroja, mutta kuitenkin ainoa tie joka johtaa todelliseen onneen jota etsimme. Avain, joka avaa sydämemme vastaanottamaan tätä Jumalallista elämää, on kunnioittavat, hartaudelliset tunteet, korkeinta johtajaa ja kaikkea hänen elämänsä kohtaan. Oppaina voimme käyttää sellaisten ihmisten ohjeita jotka itse ovat sen tien kulkeneet ja päämäärän, ihanteen saavuttaneet, tällaisia ohjeita löytää paljon teosofisesta kirjallisuudesta. Läheisin ohjaaja on kuitenkin kunkin ihmisen sisäiset vaikutelmat jotka johtavat toimintoihin josta tulokset kärsimysten ohjaamina johtavat oikeihin havaintoihin pysyäkseen oikealla tiellä. Jolla on rohkeutta, uskoa ja itseluottamusta ihmisen korkeaan päämäärään, ihanteen saavuttamisen mahdollisuuteen valmiina uhraamaan kaiken muun, mitä omistaa olemassa personallisuudessaan. Sellaisen ihmisen ponnistukset eivät mene hukkaan, vaan saa hän apua ja voimaa voittamaan tien vaikeudet, sikäli kuin hänen halunsa, harras toivomuksensa ja luottamuksensa päämäärän—täydellisyyden—saavuttamiseen kestää Täydellisyyden saavuttaminen ei riipu voiman ja

avun puutteesta vaan halun, itseluottamuksen ja rohkeuden puutteesta. Siis pyrkikäämme näitä ominaisuuksia kasvattamaan itsessämme, ne ovat välttämättömät. Natsarealaisen opettajan Jeesuksen sanat merkitsevät paljon: "kolkuttakaat, niin teille avataan, etsikää niin te löydätte."

F. W.

TEOSOFIAN ENSIMÄISET PRINSSIIPIT.

(Jinarajadasa.)

(jatkoa edelliseen numeroon.)

odella ei mikään ihminen äly ole nähnyt tämän kehitys prosessin alkua eikä seurannut sen kehitystä tähän asti, että voisi omien havaintojensa pohjalla väittää kehitystä tosiasiksi. Me voimme ainoastaan tehdä havainnoita eri asteella olevista nebuloista; tutkia niiden elottomia rakenteita ja elollisia elimiä, sekä koota yhteen sen hajallaan olevat luut ja lihakset. Ei yksikään voi sanoa ettei maailma, sen kaikkine moninaisuuksineen, olisi syntynyt muutamia tuhansia vuosia sitten, eli juuri vähä ennen meidän historijallista aikamme alkua; samoin kuin ei kukaan voi sanoa että maailma lakkaisi olemasta huomena. Mutta ihmistä ei tyydytä se että ottaa huomioon ainoastaan nykyiset kehitykselliset muutokset jotka hän parhaiten voi tajunnassaan säilyttää; hän pyrkii saamaan mahdollisimman tarkan käsityksen luonnosta, olleellisesta menneisyydestä ja tulevaisuudesta. Selvälainen menneisyyden ja tulevaisuuden tulkinta

esitetään parhaiten analoogisessa kehitysoopissa, joka todellisuudessa on hypoteessi, mutta se on hypoteessi joka parhaiten tyydyttää tutkivaa järkeä ja joka, kerran hyväksyttynä, näyttää kehityksen tapahtuvan kaikkialla. Kehitysoopin valossa on *maailman kaikkeus* suuremmoinen tutkimusala, kuitenkin havaitaan tässä yksi synkkä puoli ja se on se vähäpätöinen osa jota yksilö näyttelee ikuisuuden näytelmässä. Luonto nimittäin toimiesaan kehittää ja tuhlaa enimmänsä voimansa rakentaessaan muodon toisensa jälkeen; tavaton tuhleri on todellakin luonto tuottaessaan enemmän muotoja kuin se niille valmistaa ylläpitoa. Aika ei tule kysymykseenkään, yksilö ainoastaan hiukan, juuri niin kauan kuin hän elää. Sillä aikaa luonto hymyilee hänelle, hellii häntä aivan kuin kaikki olisi häntä varten. Mutta kun yksilö on tehnyt sen mihin luonto häntä vetää, se on antanut elämän jälkeläiselleen ja ehtinyt hieman muovaamaan ympäristöönsä, tulee kuolema ja hävittää hänet. Se "Minä olen Minä"—joka pakottaa meitä elämään, taistelemaan ja etsimään onnea—lakkaa olemasta, sillä me emme ole se joka on tärkein, mutta tärkein on meissä asuva *perikuva*. "Niin huolellisesti valvoo hän perikuvaansa, niin huolettomasti yksilöä." Missä ovat Niniveh ja Babylon, missä Kreikan kunnia ja Rooman ylpeys?

Tämä kaikki on ainoastaan vaihtuvaa näytelmää jossa Kohtalo heittelee ihmistä sinne tänne—kehittää ja hävittää yhden toisensa jälkeen.

Tältä näkökannalta katsottuna on kehitys pe-

lottava sen rauhallisessa mekanisessa kaikkivaltiuudessa ja säälimättömyydessä. Ja kuitenkin on se edistyskulku joka saattaa ihmisen mietiskelemään sen hyviä ja huonoja puolia, Mutta ollessamme miehiä ja naisia joilla on tunteita ja haluja, sekoitamme usein personallisuutemme aatteisiimme, ja jos tarkastamme kehitystä yksilölliseltä kannalta, ei ole se suinkaan meitä rohkaiseva. Me olemme siinä kuin vaahto kupla meren pinnalla, jonka nousu ja lasku ei ole omasta tahdostaan riippuvainen.

Onko olemassa toista kehitysprosessin selitystä joka voisi tarjota rohkaisevemmän selityksen? Teosofia tarjoaa kehitysopin täytteeksi muotojen kautta kehittyvän elämän.

Kun nykyaikainen tiedemies tutkii luontoa, huomaa hän kaksi, toisistaan erottamatonta perusainetta, nimittäin: aineen ja voiman; kolmannen, jota me sanomme elämäksi, hän väittää olevan näiden kahden yhteistoiminnan tulos. Aineessa hän näkee elämän ja tajunnan mahdollisuuden, mutta ei huomaa kummankaan itsenäistä olemassaolon mahdollisuutta ilman ainetta. Pääasiallisesti on tämä käsitys tosi, mutta teosofian mukaan tarjotaan täydellisempi määrittely joka voidaan esittää seuraavasti:

Ilman ainetta ei ole olemassa voimaa, eikä voimaa ilman ainetta, mutta kumpikaan ei ole toisensa tulos; samallinen suhteellisuus on olemassa aineen ja hengen välillä. Ne ovat toisistaan erottamattomia, mutta eikä kumpikaan ole tulos toisesta.

(jatk.)

AURINGON VAIKUTUS.

C. W. Leadbeater.

[jatkoa edelliseen numeroon.]

Elinvoima ei ole magnetismia.

linvoimaa, joka virtaa hermostoa pitkin, ei pidä sekoittaa siihen jota tavallisesti kutsutaan ihmisen magnetismiksi. Magnetismi on hänen omaa hermonestettään, jota hän luo omassa itsessään. Tämä neste pitää yllä eetterisen aineen kierto-kulkua hermoston kautta, vastaten verenkiertoa suoniston kautta. Niinkuin veri kulettaa happia ruumiin kaikkiin osiin, samoin hermosto kulettaa elinvoimaa näiden eetterivirtojen avulla. Hiukaset ihmisruumiin eetterisessä puolessa, vaihtuvat yhtenäen, yhtä hyvin kuin kiinteässäkin puolessa. Nauttimamme ravinnon ja hengittämämme ilman mukana otamme vastaan eetteristä ainesta, jonka sulattaa itseensä ruumiin eetterinen puoli. Eetteristä, samoin kuin kaasumaistakin ainetta myös erittyy yhtenäen ihmisruumiista hikibuokosien kautta, niin että kun kaksi henkilöä ovat lähellä toisiaan, niin molemmat välttämättömästi imevät— —itseensä toistensa fyysillistä ulosvuodatusta.

Kun henkilö mesmeröi toisen, niin hän tahdonsa avulla kokoo yhteen suuren määrän tätä magneettisuutta ja vuodattaa sen asian omaiseen henkilöön, ajaen ulos uhrinsa oman hermosteen ja täyttäen sen paikan omallaan. Koska aivot ovat tämän hermotoiminnan keskus, niin saattaa tämä sen paikan uhrin ruumiista johon on tahdot-

tu vaikuttaa, käsittelijän (mesmerisötjän) aivojen johdon alaiseksi, sen sijaan kuin uhrin itsensä, ja uhri siis tuntee ainoastaan sitä mitä mesmerisöijä tahtoo hänen tuntemaan. Jos hypnotisoitavan aivot tyhjennetään hänen omasta magnetismistaan ja täytetään hypnotisoijan omalla, niin edellinen voi ajatella ja toimia ainoastaan siten kuin jälkimäinen tahtoo hänen ajattelemaan ja toimimaan. Hän on sillä kertaa kokonaan toisen vallassa.

Silloinkin kun magnetisoija koettaa parantaa ja valaa voimaa toiseen ihmiseen, hän epäilemättä sysää elinvoiman mukana paljon omaa "ulosvaluntaansa." On selvää että mikä tauti hyvänsä joka mesmerisöijällä sattuu olemaan, voi tulla tällä tavalla siirretyksi mesmerisöitävään. Toinen vielä tärkeämpi puoli on myös otettava huomioon. Vaikka hänen terveytensä lääketieteelliseltä kannalta on täydellinen, niin on olemassa menttaalisia ja moraalisia tauteja yhtähyvin kuin fyysillisiä, ja astraalista ja menttaalista ainetta myös siirtyy käsiteltävään fyysillisen virran mukana.

Elinvoima, kuten valo ja lämpö, tulevat lakkaamatta Auringosta mutta aika ajottain tulee esteitä jotka pidättävät osan siitä saapumasta maahan. Tuulisella ja raskaalla ilmalla sattuu usein että tivas on useita päiviä yhtämittäisesti raskaiden pilvien peitossa, joka estää elinvoimaa yhtähyvin kun valoa ja lämpöä pääsemästä esteettömästi maahan. Pimeillä ja synkillä ilmoilla elinvoima vähenee, ja kaikki elävät olennot vaistomaisesti kaipaavat Auringon valoa.

Kun elinvoimalla täytetyt atomit ovat täten

hajalleen sirotettuina, niin täysin terve ihminen lisää niiden kokoamisvoimaansa, vetää niitä itseensä suuremmalta alalta kuin tavallisesti ja siten säilyttää normaalin terveytensä, mutta sairaloiset, sekä ne jotka ovat varustetut heikommalla hermovoimalla, jotka eivät voi tehdä tätä, kärsivät enempi ja huomaavat tulevansa heikommiksi ja ärtyisemmiksi, tietämättä syytä siihen. Samasta syystä on elinvoima heikompi talvella kun kesällä, sillä vaikka lyhyt talvipäivä olisikin kirkas, joka on harvinaista, on sen jälkeen pitkä ja synkkä talvinen yö, jonka aikana meidän on tultava toimeen sillä elinvoimalla minkä päivä on jättänyt jälkeensä. Toiselta puolen pitkä kesäinen, pilvetön päivä, jättää jälkeensä niin ruusaasti elinvoimaa että sitä seuraava lyhyt yö ei tee suurta eroa.

Tutkiessa tätä elinvoima-kysymystä, salatiiteilijältä ei jää huomaamatta että auringon valomuutoinkin kuin lämmön antajana—on yksi tärkeimmistä tekijöistä täydellisen terveyden saavuttamisessa ja sen säilyttämisessä. Se on tekijä jota ei mikään voi täydelleen korvata. Sillä elinvoima tulvii ei ainoastaan fyysilliseen maailmaan mutta toisiin yhtä hyvin. On totta että milloin muut asianhaarat eivät häiritse, tunne-elämä, äly ja henkisyys ovat parhaillaan kirkkaan taivaan alla auringon valon tulviessa täydeltä terältä.

Kaikki elinvoima yhteyteen kuuluvat värit ovat eetterisiä, kuitenkin voidaan havaita että niiden toiminta jättää jonkinlaisen vastaavaisuutensa astraaliruumiin väri-vivahduksiin. Oikea ajattelu ja oikeat tunteet vaikuttavat fyysilliseen ruumi-

seen elähyttävästi ja lisäävät sen kykyä käyttämään hyväkseen tarpeellisen määrän elinvoimaa omaksi hyvinvoinnikseen. Kerrotaan Herra Buddhan ker-
ran sanoneen että ensimmäinen askel tiellä Nirvaanaa kohti on täydellinen fyysillinen teveys. Ja varmin tie sen saavuttamiseksi on jalon kahdeksan kertaisen tien seuraaminen, on hän lisännyt.

“Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttansa niin kaikki nämät teille annetaan”—niin yksinpä fyysillinen terveys.

TOIMITTAJALTA.

(jatkoa sivulta 142.)

Kansojen laita on sama. Kansoilla on omat tunneruumiinsa ja jokainen yksilö osaltaan vaikuttaa oman kansansa tunneruumiiseen, joko kiihottavasti tahi rauhottavasti, riippuen niistä ajatuksista ja tunteista mitä hän mielessään hautoo, kunnes koko kansan tunneruumis viimein tulee kyllästetyksi ja riistää hetkeksi ylivallan itselleen jonkun mitätömän asian avulla.

Kun tältä kannalta katselemme syitä sodan syntyyn niin emme voi syyttää ketään, mutta pikemmin menemme omaan itseemme ja kysymme olenko minä osaltani vaikuttanut jotakin näiden kauhujen syntymiseen jotka nyt järkyttävät koko maailmaa.

Korkeammalta taholta on tehty ponnistuksia tämän sodan estämiseksi, mutta ihmiskunnan itsekyys on ollut liian suuri taipuakseen noudattamaan veljeyden lakeja, joten se on vielä kerran vetänyt päällensä mustien voimien tuhon.

Kun todella ajattelemme sitä kiihkoa mikä nykyaikana vallitsee ihmisten mielissä kaikkialla, valtiollisella, poliittisella sekä yhteiskunnallisella alalla, emme ihmettele ettei sodan syttymistä ole voitu välttää. On sanottu että Viisauden Mestarit käyttävät ihmiskunnan itsekkyyttäkin kansojen eteenpäin viemiseksi. Voimme siis odottaa tämän sodan, kaikkien kauhujensa jälkeenkin vievän ihmiskuntaa askeleen eteenpäin yleistä veljeyttä kohti.

Kun vielä muistelemme Leo Tolstoin ennustusta*,) jonka hän lähetti venäjän Tsaarille vähää ennen kuolemaansa ja joka tähän asti on osottautunut paikkansa pitäväksi, joten voimme odottaa siinä kerrotun lohdullisemman puolenkin toteutuvan. Hän sanoo siitä muun muassa:

”Uusi poliittinen aikakausi on alkava (näiden sotien jälkeen) vanhassa maailmassa. Ei enää keisari eikä kuningasvaltoja, mutta koko maailma on muodostava veljesliiton kansojen yhdistyneistä valtioista.”

*) Teosofian Valon toukok. numerossa 1913.

Astrologisia neuvoja

"Astrologisten neuvojen" seuraajien on hyvä muistaa seuraavat ohjeet: Kun joillekin asioille on sanottu astrologisen vaikutuksen olevan hyvää suovan on tarkoitettu että se on hyvä ERIKOISESTI niille asioille, mutta on myös hyvä muillekin, sekä päinvastoin.

"Astrologisia neuvoja" voidaan käyttää hyväksi toisellakin tavalla, josta on ehkä suurempi hyöty kuin varsinaisista "neuvoista". Ihminen joutuu yhtenänsä ikään kuin tien haaraan, jolloin hän ei ole selvillä miten olisi paras tehdä. Tällaisissa tapauksissa antavat "astrologiset neuvot" hyvää apua. Kuinka on meneteltävä mainitunlaisissa tapauksissa selittävät seuraavat esimerkit: Olettakaamme että joku tuttavani esittää uuden yhteisen liikeyrityksen alkamista, johon itsekin innostun sillä se näyttää lupaavalta mutta samalla pelottaa se mahdollisuus että epäonnistumisen kautta menetän vähät säästöni. Katson mitä neuvot sanovat siltä päivästä jolloin esitys tehtiin. Jos siellä sanotaan esim.; "Hyvä liikeasioiden järjestämiselle," niin liikkeen menestymiseen voin luottaa. Mutta jos sille päivälle on sanottu: "Merkityksetöin," tai "epävarma" niin on paras pysyä erillään.

Jos minulle ehdotetaan työpaikan muuttamista, katson "neuvoja." Jos ne sanovat: "hyvä työn etsinnälle," teen parhaiten muuttamalla. Jos sama asia esitetään silloin kuin neuvot sanovat esim. "menestyksetöin" on edullisempi pysyä ennallaan, sillä muuttamisesta olisi enemmän vahinkoa kuin hyötyä.

Samoin on meneteltävä muissakin asioissa.

Aikamäärät ovat annettu keski-standard ajalle, josta New Yorkin aika on tunnin edellä, vuoristo-aika tunnin jälessä, länsirannikon aika kaksi tuntia jälessä. Esim. jos jollekin päivälle on sanottu: "ennen kello kahta," merkitsee se ennen kahta keskivaltioissa, ennen kolmea New Yorkissa, ennen yhtä vuoristoalueella ja ennen kahtatoista länsirannikolla.

Elokuun 25 p:stä Syyskuun 24 päivään, 1914.

Elokuu.

- 25 p. Hyvänsuopa päivä, kirjoitustehtäville, työn etsinnälle ja raha-asiaiden järjestämiselle. Iltapäivä ja ilta on erikoisemmin suotuisa.
- 26 Menestyksetöin päivä. Kartettava muuttoa ja oltava varovainen raha-asioissa.
- 27 Hyvänsuopa päivä asioille mitkä koskevat outoja, salaperäisiä asioita sekä nestemäisiä aineita.
- 28 Hyvänsuopa päivä varsinkin raha- ja liikeasioiden järjestämiselle iltapäivällä.
- 29 Merkityksetöin päivä.

- 30 On vältettävä riitaa, sekä uusien asioiden alkamista.
- 31 Yleensä menestyksetön päivä.
- Syyskuu.
- 1 On vältettävä muuttoja, tapaturmia, äkkinäisiä ja outoja asioita, sekä yleensä on oltava varovainen kaiken uuden ja vastaalkavan suhteen.
 - 2 Menestyksetön päivä kaikille asioille.
 - 3 Hyvänsuopa päivä. Varsinkin aamupäivällä aljetuilla asioilla on varma menestys.
 - 4 Pahansuopa, on kartettava uusien yritysten alkamista.
 - 5 Merkityksetön päivä.
 - 6 Jälkeen puolen päivän aljetuilla asioilla on hyvä menestys.
 - 7 Menestysetön päivä.
 - 8 Ristiriitaiset aspektit. On paras olla varovainen asioissa joilla on suurempaa merkitystä.
 - 9 On vältettävä uusia yrityksiä, varsinkin liike- tai raha-asiossa.
 - 10 Menestyksellinen päivä, varsinkin kirjutustehtäviin sekä asioihin yleensä joilla on tekemistä älynominaisuuksien kanssa.
 - 11 Muuttojen, liikkeen alkamisen ja laajentamisen päivä. Yleensä hyvä.
 - 12 Ristiriitaiset aspektit.
 - 13 Pahansuopa päivä, mutta ilta suosii seurustelua ja taideharrastuksia.
 - 14 Merkityksetön päivä.
 - 15 Merkityksetöin päivä.
 - 16 On vältettävä kaikkea mikä ei ole välttämätöntä.
 - 17 Hyvän suovat mutta heikot aspektit.
 - 18 Iltapäivä on suotuista.
 - 19 Aammulla on edullinen työn etsinnälle. Iltapäivä on epävarma.
 - 20 Seurustelun ja asioiden järjestelyn päivä.
 - 21 Pahansuopa päivä.
 - 22 Voimakkaat mutta ristiriitaiset aspektit. On oltava varovainen.
 - 23 Hiljainen hyvänsuopa päivä.
 - 24 Edullinen muutoille aamupäivällä.

Maanviljelijöille ja puutarhureille.

Parhain aika perunain tahi muiden juurikasvien korjaamiseen, on 6-13 päivien välillä syyskuulla. Sinä aikana korjattuna ne säilyvät paremmin.

Ellei voida ottaa huomioon näitä neuvoja, olisi kuitenkin vältettävä kaikkien juurikasvien korjaamista silloin kun kuu on visimerkeissä 4, 5, 14, 15, 22, ja 23 päivinä syyskuulla.

HIUKSET ON NAISEN

KAUNISTUS!

“ **Dimantti** “ Hius Vesi on parhain hiusten kasvatus aine mitä nykyään on saatavana.

Tilattavana 1 Dollari Pullo [POSTI VAPAASTI]

DIAMONT MFG CO.

7221 Melrose ave
Cleveland, Ohio.

TEOSOFINEN SEURA

TEOSOFINEN SEURA perustettiin New Yorkissa 17 päivänä marraskuuta 1875. Se on ehdottomasti puolueeton yhdistys totuudenetsijöistä, jotka pyrivät ihmiskuntaa palvelemaan henkisillä keinoina ja siten tahtovat vastustaa materialismia ja vahvistaa heikkenevää uskonnollista henkeä, saattamalla päivän valoon unhoon joutuneet, uskontojen opetukset. Seuran tehtävät ovat seuraavat:

Ensimmäinen.--Muodostaa yleisen veljeyden ydin, katsomatta rotuun, uskonnuntustukseen, sukupuoleen, yhteiskunta-asemaan tai väriin.

Toinen.--Edistää vertailevia uskonnollisia, filosofisia ja tieteellisiä tutkimuksia.

Kolmas.--Tutkia tuhtemattomia luonnonlakeja ja ihmisen salaisia voimia.

Kenenkään uskonnollisia mielipiteitä ei kysytä Teosofiseen Seuraan yhtyessä, mutta jokaisen jäsenen toivotaan osoittavan samaa kunnioitusta ja suvaitsevaisuutta toisia jäseniä ja heidän mielipiteitään kohtaan, kuin hän toivoo toisten osoittavan itselleen ja omille mielipiteilleen.

Teosofia on se totuus, mikä on kaikkien uskontojen perustus olematta minkään erityistä omaisuutta. Se tarjoaa ihmisille viisaustiedon, joka selvittää elämän ja todistaa oikeuden ja rakkauden johtavan maailman kehitystä. Se antaa kuolemalle oikean arvon, niin että se on yhä uudistuva tapaus loppumattomassa elämässä ja ovi täydellisempään ja loistavampaan olemassaoloon. Teosofi antaa maailmalle takaisin hengen tieteen ja opettaa ihmistä tuntemaan hengen oikeaksi itseksen ja sielun ja ruumiin sen palvelijoiksi. Se valaisee pyhiä kirjoja ja uskontojen oppeja paljastamalla niiden salatun merkityksen ja siten turvaten niitä järjen tuomioistuimen edessä, niinkuin ne aina ovat intuitiosion silmissä olleet oikeutettuja.

Teosofisen Seuran jäsenet tutkivat näitä totuuksia ja teosofit koittavat elää niiden mukaan. Jokainen, ken haluaa tutkia, olla suvaitseväinen, tähdätä korkealle ja työskennellä väsymättömästi, on tervetullut. Jäsenen tehtävä on sitten tulla todelliseksi teosofiksi.

Yleismaailmallisen Teosofisen seuran Päämaja on Adyarissa, Madrasin reunakaupungilla, Indiassa. T. S. Amerikkalaisen Osaston Päämaja sijaitsee krotossa, Hollywood, Los Angeles, California.

Suomalaisia T. S. Loosheja Amerikassa on "Sampo" Chicagossa, Ill. ja "Kipinä" Clevelandissa, O.